

Krigets stora förlorare

Innehåll

- 1 Krigets stora förlorare.
- 2 Den bedrövliga tillvaron.
- 3 Små händer.
- 4 Barn behöver en frizon.
- 5 Porträtt av en eldsjäl.
- 6 Flyktingbarn far illa.
- 7 Snöfestivalen.

Redaktör: Soleyman Ghasemiani
Adress: Box 6040 / 42406 Angered

- bfbulletinen@yahoo.se
- Tel: 070- 444 15 78
- Fax: 070- 619 90 54
- www.barnenforst.com
- www.childrenfirstinternational.org

Krigets första offer är alltid barn. De förstår inte vad kriget handlar om. De har ingen makt över det som händer. De kan varken försvara sig, gräva skyttegravar eller skydds-tunnlar, skaffa sig mat eller andra förnödenheter när bomberna dånar och kulorna viner.

När kriget skriker, När missilerna mejar ner husen och oljudet dränker alla utrymmen, förvandlas de små själarna till fruktan och rädslan symboliserad i två ögon. Och denna rädsla, denna känsla av total maktlöshet stannar kvar någonstans i barnens inre långt efter alla krigs slut. När föräldrarna försvinner i krigets gapande mun, är det barnen som betalar hela priset. När krigsherrarna omintetgör land och rike, är det barnens framtid som krossas i spillror.

Kriget i Irak var inget undantag. Inte ens herr Bushs och Blairs smartaste bomber var smarta nog för att kunna skilja barn från annat bråte! Det finns inga missiler som sätter på sig ljuddämpare när de drar över skyddsrummen med livrädda små barn i. Även den här gången var de flesta civila offren barn och kvinnor. Precis som de flesta

offren innan det nya anfallets utbrott också var barn. Under de gånga 11 åren av FN sanktionerna mot Irak har hundratusentals barn dött till följd av dessa sanktioner. USA var det land som ihärdigt stoppade alla försök för upphävandet av dessa sanktioner.

Nu efter Saddams fall är det fortfarande de irakiska barnen som kommer att lida av krigets konsekvenser. Det är de som dör i förtid när sjukhusen inte fungerar och de sanitära förhållandena är som värst. Hungern och undernäringen i Irak, som egentligen är ett av världens rikaste länder, kommer att skörda nya barnaoffer så länge det irakiska samhället inte har ett

Kigets stora

fritt civilt och människovärdigt styre där de grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna utgör grunderna. USA:s och Storbritanniens planer för det sargade irakiska folket kan bara glädja de mest reaktionära krafterna i samhället som hoppas på att få en del av makten i det nya Irak enligt amerikanska färger. Att återuppväcka döende klaner, höger nationalistiska och fascistiska smågrupperingar och olika etniska och religiösa grupperingar och skänka dem makten bådär inte gått. Ett sådant maktskifte kommer att kasta landet i ett medeltida politiskt tillstånd fjärran från de moderna och mänskliga landvinningarna under århundraden för ett mänskligt och fritt samhälle. När de reaktionära religiösa krafterna och de andra högernationalistiska krafterna får förfoga över den politiska makten, kommer barn och kvinnor bli ännu mer rättslösa och lottlösa än tidigare.

USA får inte ödelägga barnens framtid i Irak genom sin ockupationspolitik och upplivandet av historiens bortslängda reaktionära krafter och indelningen av landet bland olika medeltida maktsfärer med utgångspunkt från religiös, etnisk, klan och stamtillhörighet. Medborgarna i Irak är människor lika värda som sina västliga medmänniskor, varken mer eller mindre. De grundläggande mänskliga fri- och rättigheterna måste oavkortat gälla det irakiska folket.

Soleyman Ghasemiani

Denna bedrövliga tillvaro får inte bli barnens grymma öde.

Soraya Shahabi

Nedanstående är Soraya Shahabis tal under Barnen Förstkonferensen i Stockholm i september 2002. Soraya Shahabi är grundaren av BarnenFörst och är dess ordförande internationellt med huvudkontoret i Kanada.

. I ett icke förklarat och ett icke officiellt krig runtom i världen har barn fallit offer för krig, fattigdom, girighet och ocker, hunger och sjukdom, religion och gammaldags seder och bruk.

. UNICEF har förklarat att just nu tvingas omkring 250 miljoner barn att arbeta av den enkla anledningen att kunna skaffa mat till sig själva och sin familj.

. Den Internationella Arbetarorganisationen ILO har sagt att bara i Kina är över 13 miljoner barn i åldern 10-14 år tvingade att arbeta. ILO rapporterar också att 10,000 barn varje år säljs som slavar i västra och centrala Afrika. På Elfenbenskusten betalar man mellan 50 och 70 dollar för en barnslav på bondgårdarna/plantagerna.

. 60% av barnen i Nepal, 25% av barnen i Bangladesh, 44 miljoner barn i Indien, 12 miljoner i Nigeria och 200,000 i Thailand är en del av arbetskraften i världen.

. Enligt pressinformation står barnen för 25% av familjens inkomst i Iran.

. Miljontals barn exploateras

av sexindustrin och utnyttjas sexuellt.

. Den årliga omsättningen från barnsexhandeln uppskattas till fem biljoner dollar.

. Internationella Matorganisationen har beräknat att över 300 miljoner barn lider av hunger.

. En miljon barn lider av AIDS.

. Omfattningen av övergreppen på barn i händerna på katolska kyrkans män i Amerika och Europa, som uppmärksammades nyligen, chockerade världen.

. Varje år utsätts över två miljoner småflickor i Egypten, Etiopien, Kenya, Nigeria, Somalia och Sudan för omskärelse.

. I Djibouti och Somalia blir 98 % av flickorna omskurna. Denna barbariska sed utförs i 28 länder.

. Rapporter har bekräftat att under det senaste årtiondet har över 30 miljoner barn fått skador av olika slag.

. Över 120 miljoner barn, mestadels i "tredje världen" är berövade rätten till grundskole-

utbildning.

. Amnesty har rapporterat att årligen drabbas hundratals flickor och kvinnor i Pakistan av "hedersmord".

. Att lägga till allt detta, finns de åtskilliga barn som drabbats av efterkrigsincidenter som landminor och outlösta bomber.

Detta är en värld skapad av människan. Detta är barnens värld, ej skapad av Gud och inte genom någon tro. Denna förskräckliga verklighet kan undvikas. Denna värld är ett dödens fält för barn, men inte deras grymma öde. Ödet, naturkatastrofer och Gud är inte relevanta. Ett sådant exempel är massakern på barn i Irak. Hundratusentals barn har förintats som ett resultat av ett medvetet och planerat införande av FN:s sanktioner. De ekonomiska sanktionerna mot Irak har under de senaste tio åren tagit livet av 500,000 barn under fem års ålder.

Ett annat exempel är religiösa mord och "hedersmord". Domarna för sådana mord har redan givits. Nasir, en fjortonårig pojke och Shamim, en tioårig flicka från Pakistan är två offer för denna gammalmodiga tro. Amnesty förklarade i ett pressmeddelande förra november att Nasir och Shamim dödades i händerna på släktingar, tydligen för att dessa såg Nasir torka sin skjorta nära den plats som Shamim låg och sov.

Ovan givna exempel och statistik visar bilden av en värld som är uppbyggd av girighet, ocker, utnyttjande, förtryck, diskriminering och religion. Arkitekterna av denna värld är

kapitalisterna och dess stater. De första offren i denna värld är dess svagaste medlemmar. Barn förtjänar en bättre, mer blomstrande och mänsklig värld. Den här världen måste rättats till.

Vi, inom "Barnen Först" fördömer all form av ekonomiskt, sexuellt, militärt, känslomässigt och religiöst utnyttjande av barn, i alla delar av världen och skall försöka göra vårt absolut bästa för att sätta stopp för den här förskräckliga formen av mänsklig förstörelse och utnyttjande.

Vi uppmanar alla engagerade organisationer, institutioner, politiska partier och privatpersoner som är positiva till en förändring, att ansluta sig till oss och tillsammans slåss mot all form av barnmisshandel. Att försvara barnens rättigheter är första steget mot att försvara de mänskliga rättigheterna. Vi håller regeringar, politiska partier vid makten och Förena Nationerna ansvariga för det nuvarande omänskliga tillståndet och det faktum att eländet får fortsätta.

Det sättet som ett samhälle behandlar sina barn på är det mest stående beviset på dess mänsklighet och frihet. Barn måste komma före alla nationella, ekonomiska, politiska, ideologiska och religiösa överväganden och intressen. Den här konferensen är ett litet steg på väg mot att få ett gemensamt engagemang och hitta effektiva sätt att nå målet.

□

Små händer!

En tysk visa

Barnen har så små fötter...
så små fötter
med små tunna tår
därför får du aldrig trampa på
dem
då kan barnen inte gå

Barnen har små, skarpa öron
hör allt vad som sägs
därför får du aldrig skrika åt
dem
de blir döva, hör ej mer

Barnen har så vackra munnar...
så söta munnar
säger alltid som det är
du får därför aldrig tysta deras tal
de kanske inte talar mer

Barnen har så klara ögon...
så klara ögon
dömer ingen med sin blick
så du får inte göra barnet
till din blindbock
ifall det inte är på lek

Barnen har så små kroppar...
så små kroppar
men de bär på en stor själ
därför får du aldrig piska deras hud
vilsna själar sipprar ut

Friska, glada, fria, öppna människor
i världen är vårt mål
det finns alltid folk som går
med böjda ryggar
men tro mig även de kan rätas ut

Barnen har så små händer...
så små händer.

□

Barn behöver en frizon!

Soleyman Ghasemiani

Ett år efter mordet på Fadima, har diskussionerna om hedersmord ebbat ut. Som tur är föll inga fler flickor eller kvinnor offer inom svenska riket för den av gud och traditionerna bestämda sexuella kontrollen av Evas döttrar. På den punkten kan de svenska makthavarna andas ut. Ett år utan flera Fadima och Pela på svensk mark! Visst känns det härligt att slippa se blommor nedtrampade eller vissnade under mördande patriarkala galoscher. Det vore skönt om Fadima vore det sista offret mänskligheten fick betala för att frigöra sig från enfaldiga religiösa och kulturella yttringar. Problemet är bara att verkligheten har något annat i sitt sköte. De förhållandena som mejade ner Fadima och hennes medsystrars liv är fortfarande intakta. Fadima dog för att hon trotsade normer och värderingar som ser ner på kvinnan som andra gradens medborgare, som en underordnad och mindre värd

varelse. Flickor och kvinnors sexualitet är deras svaga punkt och det hotande element som måste skyddas och kontrolleras mot omgivningens blickar; en omgivning som tros vara befolkad endast av sexlystna fiender.

Det konkreta som statsmakterna åstadkom under det gångna året var försöken att höja äktenskapsåldern för flickor med invandrarbakgrund till samma ålder som för infödda svenska flickor; men det misslyckades. Man kom fram till att det måste utredas ytterligare! Det låter som ett skämt men detta är en tragisk verklighet för många flickor med bokstavstroga islamiska föräldrar eller med andra uråldriga traditioner.

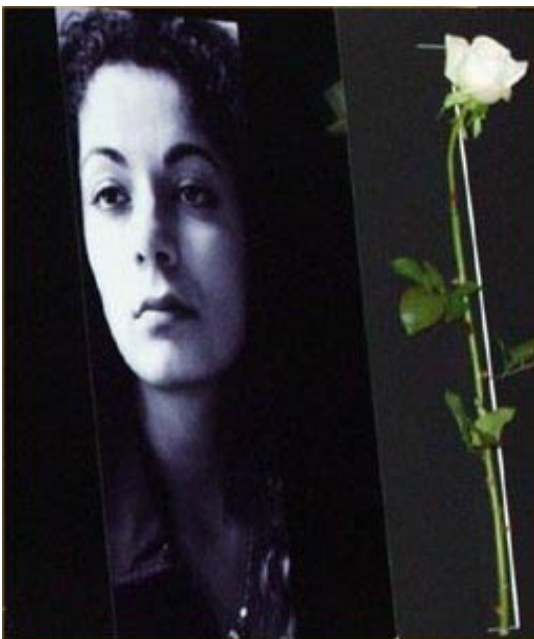
Det gångna årets debatter och uppmärksamhet gjorde att socialtjänsten fick se om sitt hus. Det första man gjorde var kartläggningen av de flickor som riskerar hamna i samma

situation som Fadima. Kartläggningen visade att det fanns uppemot fyra hundra flickor som lever under stränga patriarkala förhållanden. Flickor som hamnat i kollisionskurs med sina familjers världar.

Nu ser socialtjänsten på ett mer professionellt sätt på dessa flickors problematik efter mordet på Fadima och de l a n d s o m f a t t a n d e diskussionerna. Vi får väl hoppas att praxis nu är ändrad och att man tar dessa flickors problem och rädsla på dödsallvar och sätter in de nödvändiga åtgärderna snabbt.

Bortser vi från Mona Sahlins två extra miljoner till jourboende för de nämnda utsatta flickorna och diskussionerna i olika debattprogram på TV, har regeringen inte gjort något värt namnet för att inga fler flickor skall falla och drunkna i sitt blod på sikt. Som alltid var regeringen inte sen med att uppvakta de konservativa och traditionella krafterna inom invandrar-grupperna under samlingsnamnet kulturbärare. Ingenstans på jorden har kvinnofrigörelsen fått så mycket som ett stänk av frihet från några kyrkor eller moskéer tidigare. Religionen och de traditionella krafterna i samhället var hela tiden de verkliga stöttestenarna i vägen för kvinnors emancipation. Men denna dumenkla historiska regel ändras över en sekund så fort det blir tal om ”invandrarkvinnors” fri- och rättigheter. Här får f r i h e t s k r ä v a n d e invandrarkvinnor samsas och flirta med patriarkatets ”gulliga”

kulturella, religiösa och politiska företrädare för att uppnå sina "halvmänskliga" rättigheter. Här får flickor som kallas för horor för sin frigjordhet av de religiösa kretsarna och deras bundsförvanter, vända sig till sina verkliga banemän, ta dem artigt i hand och sjunga enstämmig "We shall overcome!" för att varken religion, kultur, seder och bruk,

nationalism o.s.v. får känna sig ifrågasatta, sårade eller utpekade.

Regeringen vill inte ta itu med de strukturella delarna som gör att små pojkar och flickor rekryteras till hedersmords-offer och mördare. De strukturer som gör att barnet känner sig främmande från det omgivande samhället, inte bara pga de diskriminerade eller sociala faktorerna, utan även tack vare föräldrarnas gammalmodiga religiösa och traditionella seder och bruk. Föräldrar får inte hindra sina flickor att vara med på skolläger, gå på skoldisko,

delta i musiklektioner o.s.v. hur religiösa de än må vara. Inga föräldrar får skrämna sina små flickor med helvetets eld eller med hot om indraget föräldrakärlek, om de inte betar sig som de fina flickor de skall vara, om de inte rättar sig efter de förnedrande könsroller som religiösa islamiska regler föreskriver.

Islamiska skolor präntar in just sådana förvridna och förnedrande könsroller på små pojkar och flickor. Slöjan är en oskiljaktig del av denna förnedrande kvinnosyn som vänjer små flickor redan från barnsben att uppfatta sig fundamentalt annorlunda från pojkar och i det här fallet från majoritetssamhället också.

Dessa strukturer måste ändras så att barnet får vara barn, inte en docka som religiösa och rigida ideologiska grupperingar leker med efter behag. Hur obehagligt detta än kan kännas för olika religiösa och traditionella schatteringar, så måste barnens rätt till att utöva sina grundläggande fysiska och psykiska förmågor gå före alla andra överväganden. Barn har rätt att skratta, röra sin kropp fritt, smaka, leka, dansa, sjunga och älska. De har rätt att klä sig fritt, få nöje av det som livet erbjuder normalt, utvecklas fritt, få känna sig själv och världen runtomkring etc. Allt som ifrågasätter eller inskränker dessa förmågor

utlopp måste undanröjas även om den krockar med föräldrabalken eller andra överväganden.

Här har regeringen varit alldeles tafatt. Här diskrimineras barn öppet från sträng islamiska miljöer. Regeringen har inte varit kapabel att gå emot den kulturellrelativistiska strömmen som tilldelar barn olika värde och rättigheter utifrån föräldrarnas kulturella eller religiösa bakgrund. Här blir plötsligt föräldrabalken, föräldrars "rätt" över sina barn, höjd till skyarna vilket inte är fallet i lika hög grad när det gäller infödda svenska barn.

Låt skolan vara den frizon för barn som den ursprungligen var tänkt att vara utan hänsyn till föräldrarnas bakgrund och deras religiösa, kulturella, ideologiska eller politiska hänryckning. Låt inga föräldrar sätta slöja på sina mindrariga flickor. Låt barn smaka själva innan de kan bestämma ifall fläsk, eller lamm känns äckligt eller gott!

"Barnen Först" behöver ditt stöd för att åstadkomma den öndvända förändringarna för barnens bästa.

Bli medlem i **"Barnen Först"** och sätt in ditt ekonomiska bidrag på vårt postgirokonto:

128012-2

Porträtt av en eldsjäl för barnens rättigheter

Zanyar Adami

Karim Shamohammadi har varit en *peshmarge*, som stått öga mot öga mot döden och lurat den gång på gång. Han har inte fått något gratis utan fått kämpa. Nu bor han i stockholmsförorten men kampen är inte över.

Karim Shamohammadi föddes i en liten by i Kurdistan. När han var 12år var han tvungen att flytta hemifrån in till stan för att kunna studera vidare. Där bodde han i fyra år med en jämnårig kusin i en liten lägenhet.

– Vi fick klara oss helt själva. Ibland kom mamma och systrarna och hälsade på men vi fick sköta det mesta själva.

Som sextonåring började han på en internatskola för att utbilda sig till lärare. Efter två år var han nybakad lärare men som alla andra 18åringar var han tvungen att göra militärtjänsten. Efter bara några månader inom militären hände något som vände upp och ner på såväl landets som Karims liv. Det blev revolution i Iran. För Karim var det en befrielse. Dels slapp han göra resten av militärtjänsten, dels väckte det förhoppningar om bättre tider nu när den diktatoriska kungen var omkullkastad. Dessa förhoppningar grusades relativt snabbt när människor insåg att det som kom i stället var mycket värre. Karim åkte tillbaka till hemstaden och började undervisa. Han såg tidigt

att den nya islamiska regimen inte var bra för landet och försökte sprida ut det till sin omgivning. På den här tiden fanns det en hotfull stämning och det var mycket farligt att propagera mot regimen som hade spioner överallt.

– Det finns ett ordspråk som säger att i väggarna finns möss och mössen har öron. Oliktänkande blev antingen fängslade eller mördade.

Karim hade brutit med religionen redan när han var 15 år och led av att se vad den islamiska regimen gjorde med samhället. Han bestämde sig som många andra kurdiska ungdomar att inte låta sig kuvas utan kämpa för det han trodde på. Han flydde sin hemstad och anslöt sig till den radikala kurdiska motståndsrörelsen som hade sina baser på landsbygden där regimens styrkor inte hade kontroll över. Han blev en *peshmarge* - den som står öga mot öga mot döden.

– Jag har aldrig skjutit mot någon. Jag var med i rörelsen som sjukvårdare och fick ta hand om skadade. En gång räddade jag livet på en vän. Han hade fått en kula genom lungan. Uppe på ett berg mitt i ett spöregn och med fienden nära, opererade jag honom. Jag hade sett hur läkarna hade gjort och gjorde bara likadant.

Han har varit nära att dö flera

gånger själv och en gång blev han faktiskt dödförklarad. Ingen trodde att han skulle klara sig den gången men som så många gånger tidigare kom han levande ur situationen. Tyvärr gjorde en av hans bästa vänner inte det utan dog vid sidan av honom utan att han kunde göra något för att rädda honom.

Det finns ett lugn över Karim och han har en mjuk och vänlig röst. När han berättar om sitt liv känner man en blandning av rysningar, häpnad och förskräckelse. Karims liv är ett bevis på att konsten imiterar livet men aldrig kan komma upp till hur grym veckligheten egentligen är. Hans liv känns som en film och när han berättar sina historier från krigstiden sitter man som klistrad och suger i sig varje ord i spänd förväntan inför vad som komma skall. Det känns så främmande, så svårt att förstå när man levt i ett land som Sverige där krig är något som bara utspelar sig i TV-rutan.

– Att se krig på TV är en sak och att vara med om det själv är en helt annan. Första åren i Sverige drömde jag ofta

mardrömmar om krig. Det sitter så djupt i hjärnan. Mardrömmarna har kommit tillbaka sedan USA anföll Irak.

När Saddam gasade över 5000 kurder i Halabja var Karim i området. Som sjukvårdare var

han en av de som åkte för att ta hand om de överlevande.

– Det fanns döda överallt ut efter vägarna, många av de kände jag. Men jag blev inte panikslagen, jag hade sett så mycket redan.

Ett av offren för Saddams kemiska vapen var Karims fru, hon blev skadad och fick komma till Sverige. Två år senare fick även Karim komma hit och det blev nästa stora vändning i hans liv, efter mer än ett decennium som *peshmarge*.

Det var för fjorton år sedan. Väl här fick han se mycket av det han kämpat för i hemlandet realiserat. Kontrasten var stor men han har klarat sig bra.

– Jag trivs bra i Sverige och försöker anpassa mig. Jag kämpar.

Han kämpar för att integrera sig och mot minnena som fortfarande hemsöker honom.

Det märks att barn ligger honom varmt om hjärtat och det glänser till i ögonen när vi kommer in på det ämnet.

– Barnen är viktigast och måste alltid komma först. Tar man hand om barnen får man ett bättre samhälle.

Han är en del av organisationen Barnen Först som värnar om barnens rättigheter. Organisationen finns över hela världen och Karim har startat Stockholmssektionen.

Ju mer man pratar med Karim desto mer inser man vilken stark människa som sitter mitt emot en och sakta fylls man av en djup vördnad. De flesta hade brutit ihop av hälften av allt som han varit med om, men inte Karim. Trots alla grymheter han utsatts för, tror han ändå på människans godhet. En osjälviskhet och en vilja att hjälpa andra har genomsytrat hans liv och gör det än idag. Han kämpar fortfarande och han vinner.

□

Flyktingbarn far illa

Halale Taheri

Ni har säkert hört många nyheter om den situationen som många asylsökande, flyktingar och deras barn i dagens Sverige.

En grupp iranska flyktingar (bl.a. många barnfamiljer) har tog för en tid sedan sin tillflykt till en lokal på Storsjövägen 58 i Årstafältet. De flesta hade fått avvisningsbeslut. Många av dem har gömt sig och lever i en livsfarlig situation under existens minimum. Deras barn mår självklart mycket dåligt både psykiskt och fysiskt.

Själv mord i Sverige bland asylsökande som fått besked om utvisning till sina hemländer är inte något sällsynt. Den 30 årige mannen från Bangladesh som begick självmord efter att ha fått avvisningsbeskedet minns vi fortfarande.

En iransk kvinna som försökte begå självmord låg på sjukhus för livshotande skador. Hennes ansökan om uppehållstillstånd i Sverige hade försvunnit hos migrationsverket.

Många barn kan inte träffa sina föräldrar p.g.a. att föräldrarna eller barnen själva är på flykt och gömmer sig undan avvisning. De mår mycket dåligt och är i direkt hälsofara.

En pojke i en flykting-

förläggning i Göteborg hade varit så illa att han inte vågade gå ifrån sin mamma för att leka. Han var rädd för att förlora henne liksom sin pappa.

En 17 årig kurdisk flicka som har förlorat båda sina föräldrar i kriget fick för andra gången avslag på sin ansökan att stanna i Sverige. Hon mår dessutom mycket dålig och far illa.

Det finns många fler exempel där barn och ungdomar behandlats orättvist. Detta är oacceptabelt och omänskligt. Barnen ska komma först. Det ska vara självklart att de får en rättvis behandling och prioriteras framför alla beslut. Dessa barn måste ha rätt till samma resurser som andra barn i samhället. Tack och lov hjälper en del läkare och vårdpersonal på olika ställen i landet i hemlighet sjuka asylsökande barn med akut sjukvårdshjälp.

Iran är inte alls ett tryggt land för politiska flyktingar, kvinnor, barn och ungdomar. Många ensamstående mammor får inte träffa sina barn utan mannens tillåtelse. De kvinnor som har skilt sig från maken eller rymt "hemmets make" vågar aldrig åka tillbaka till hemlandet med barnen. Enligt den islamiska

regimens lag har mannen rätt till ensamvårdnad över barnen. Barnen lever i ständig rädsla och osäkerhet. De barn som flytt från Iran och alla andra länder med svåra politiska konflikter och våldsamma krig skall omedelbart få stanna i ett tryggt land och få uppehållstillstånd omedelbart.

Enligt FN:s konvention för barnens rättigheter har barn rätt att skyddas mot våld och misshandel. Sverige uppfyller inte till fullo "icke diskrimineringsprincipen" för de "gömda barnen" d.v.s. barn till illegala flyktingar, hävdar en FN-rapport. Den nuvarande lagstiftningen om statslösa barns rätt att få en nationalitet är också otillfredsställande, enligt FN-rapporten.

Stöd oss att föra fram flyktingbarnens och deras familjers krav för en mänskligare tillvaro.

Kräv att svenska regeringen omedelbart stoppar all diskriminering av de "gömda barnen" och att lagstiftningen skall ändras så att alla får svensk medborgarskap så snabbt som möjligt.

Stoppa diskrimineringen av flyktingbarn!

Snöfestivalen

Leyla Ghasemiani

Fredagen den 31:a januari i år samlades tusentals människor i Sannandadj den kurdiska provinshuvudstaden i Iran för att delta i "Snöfestivalen". Omkring 20.000 barn och vuxna trotsade kylan och begav sig till Abidar-parken för att visa sitt stöd för barns rättigheter i allmänhet och föräldralösa barn i synnerhet. Deltagarna krävde den islamiska regimen på

omedelbara åtgärder för vård och omsorgen av dessa barn. Deltagarna byggde stora snöfigurer som öppet stred mot den islamiska regimen könsapartheid och dess patriarkala syn på kvinnor och könsroller.

Invånarna i Sannandadj har många gånger tidigare sedan den islamiska regimen kom till makten visat på prov på radikala folkliga proteströrelser. Arbetarrörelsens solidariska idéer har

haft stor uppslutning i staden och i hela regionen. Under 8:e mars firandena förra året tog kvinnor i staden av sig den islamiska slöjan och satte eld på den offentligt.

Varje år har arbetarrörelsen trots regimen repressalier firat Första maj. Den långa folkliga marschen till försvar av demokratiska fri och rättigheter efter Khomeinis maktövertagande 1979, är vida känd i hela Iran. Den islamiska regimen försökte återta kontrollen över staden Sannandadj 1980, försvarade invånarna staden i 24 dagar, trots arméns intensiva bombardemang och beskjutning av staden.

Barnen Först - Sverige -

Ordf: Soleyman Ghasemiani
Sekr: Karim Shamohammadi

BF / Box 48 / 151 21 Södertelje

Postgiro: 128012-2

Tel: 070-852 67 16

Fax: 070-619 90 54

barnenforst@hotmail.com

ChildrenFirst -England-

Elahe Saba

CF / BM Box 1119

London WC 1N3XX / England

Tel: 44-7776 252 460

Fax: 44-870-164 3400

Childrenfirst@ukonline.co.uk

Internationell byrå

Soraya Shahabi

**PO Box 123 STN.D
Etobicoke, Ontario,
M9A 4X1 Canada**

Tel: 1-416-434 1545

Fax: 1-781-735 83 59

Childrenfirst@pathcom.com